

западна апостолска римска църква. отъ 1054 год. по важни църковни въпроси отъ вселенски църковенъ характеръ има блаженейшия иллирийски—охридски патриархъ приемника на Св. Апостола Павла (Рим. XV, 19 ст.). Само взето решение съборно отъ всички самостоятелни църкви се счита за гласъ на православната вселенска църква. Ето защо взетото решение само отъ цариградския архиепископъ и неговия Св. Синодъ, безъ съгласието и обсъждането на този отъ голъма важностъ църковенъ въпросъ на другитъ самостоятелни поместни църкви, не е решение на православната вселенска църква, а е частно мнение и решение само на едната цариградска помѣстна църква. Право ли е това решение или не, то е работа на цариградската църква, която сама се е произнела за него за своя смѣтка. За вселенската православна църква не сѣществувa никакво решение относително признаването на англиканската църковна йерархия, защото било е време когато въ Англия не е имало епископи, подъ влиянието на лютеранското учение, и свещеници ржкополагали дякони и свещеници и заради това историческото апостолското приемство се е прекратило въ англиканската църква. За да се възстанови отново апостолското приемство въ англиканската църква, необходимо е единъ вѣкъ — сто години време английскитъ епископи да не ржкополагатъ никакъ йерархически църковни степени, а ржкоположенията да ставатъ въ английската църква отъ английски епископи, които ще бждатъ ржкоположени отъ православни епископи. Като е неповторяемо светото Тайнство свещенството, иначе този отъ голъма важностъ въпросъ не може да бжде решенъ. Съвсемъ не е удачно сравнението на английската църковна йерархия съ католицитъ, старо-католицитъ, ерменцитъ, абисинцитъ, несториянитъ и др. стари църкви, които си иматъ апостолско приемство, а само тѣ грѣшатъ противъ вселенската православна църква въ догматическо отношение.

Не това ли превизишение на църковната властъ на римския епископъ и стана причина да отпадне той отъ вселенското църковно единство, който бѣше се самозабравилъ и стана причина за раздѣлението на църквитъ въ 1054 година? Ето защо цариградския епископъ да не последва примера на неправославния римски епископъ, а да стои на своята висота и да се грижи за жизненитъ общи църковни интереси на православната